

Een nieuw lied, of minnekragt van Louisa en Albert

bron

Een nieuw lied, of minnekragt van Louisa en Albert. Z.p., 1813

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_nie117nieu01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Een nieuw lied, of minneklagt van Louisa en Albert.

Op een Fraaije Wys.

1.

- Deeze Bloemen, deeze perken,
 Hooren myne minneklagt,
 Vlytig, vlytig aan 't werken,
 Het is Louiza die ik wagt.
- 2 Moet zy agter deeze muuren,
 Altoos in dees Kerker zyn,
 Ach hoe menig, menig uren:
 Zugt ik hier in minnepyn.
- 3 Schoon dit kleed van myn verwonnen;
 En ik eenen Tuinman schyn,
 Mogt zy tog nog eens by my komen,
 Albert zou gelukkig zyn.
- 4 Maar eylaas! wat doet my vrezē
 Is het maar het geen ik gis,
 Zou het mooglyk kunnen weezen.
 Dood is zy dat is gewis.
- 5 Wat baat nu al myn klagten,
 Daar zy ligt in 't naare graf,
 Wreede Dood komt my verzagten,
 Rukt my van de waereld af.
- 6 Wreede dood komt my thans naderen,
 Grieft my met u felle Zys,
 't Ziedent bloed kruipt uit myn aderen
 Daar gy my myn grasplaats wyst.
- 7 Voor het laatst zal dees Bloemen,
 Gaan besproeijen met myn traan,
 Ik pluk dat Roosje waard te roemen,
 Dat met my in 't graf zal gaan.
- 8 Dit geweer zal my bevryden,
 Dan de droefheid die ik ly,
 Ik leg dit Roosje aan myn zyde,
 Met de dood zo ben ik vry.

9.

- De Avondstond die komt vast naderen
 De Kloosterdeur ontsluit zig daar,
 Men ziet door 't diepste van de bladeren,
 't Is Louisa al te waar.
- 10 Afgemat en moe van 't zugten,
 Vliegt zy na haar waarde vrind,
 Maar helaas! dit zyn de vrugten,
 Daar zy hem doorstoken vind.
- 11 Hy ontsluit voor 't laatst zyn ogen
 Ziet haar aan vol tederheid,
 Valsche schyn heeft my bedrogen,
 Ik moet na de eeuwigheid.

- 12 Ja ik heb myn hart doorstoken.
Vliegt terug naar uwe Cel,
U wreede Vader is gewroken,
Louisa, ach! vaart eeuwig wel.
- 13 Ademloos en moe van klagten,
Valt zy op zyn boezem neer,
Hier zal ik myn dood verwagten,
Albert zegt: zy komt niet weer.
- 14 Lieve Minnaar, wilt tog eens spreken,
Zyt gy weg dan voor altoos?
Maar hy geeft geen taal nog teken,
Ik vind niet als een dorre Roos.
- 15 Liefste Roosje vol van geuren,
Gy zyt nu myn eenigst goed,
Mogt gy altoos, altoos duuren,
Gy geeft my weer goede moed.
- 16 De dood die zal ons zaam vereenen
Liefste vriend dit is ons lot,
Maar hoe waggelen myne beenen
Ach ik sterf! ô groote God.

EY N D E .

**Een nieuw lied.
Op het Afvaaren naar de kolonien.**

Op een Aangenaame Wys.

1.

Viva Nederland, hoezee,
Wie gaat naar de Kolenies mee,
Het is voor ons Vaderland,
Wy zwaaijen met de hoed,
Roepen viva Hollandsch moed,
Wy haalen onze Zeilen aan,
Zoo zal het ons wel gaan.

2.

Wy gaan de Noord - Zee in,
Na de Oost in onze zin,
Zo naar Batavia,
Van daar weder verder voort,
Zo naar de Surinaamsche oord,
Van den een na de andere Zee,
Wy zynen wel te vree.

3.

Nu men onder Hollandsch vlag,
De Zee weer bouwen mag,
Zo steeken wy van wal,
En dat na het Zwarte Land,
Wy houden ons constant,
Stryden tegen het zwarten goed
Met oude Hollandsch moed.

4.

Kom jonggezellen hoort,
Kom met ons vaaren voort,
Naar de Kolonies heen,
Wy gaan vol moed van wal,
En als men weer komen zal,
Zyn onze Schepen weer ryk gelaan
Gaan wy, het zal wel gaan.

5.

Wy gaan verheugd in Zee,
Brengeu Zuiker en Koffy mee,
En nog veel ander goed,
Van Nagelen en Notenmuscaat,
Thee en Foely in der daad;
Vygen, Rozynen en Safferaan:
Gaan wy, het zal wel gaan.

6.

Wy gaan naar Bantem heen;
En ook de Kaap met een,
 En zo naar Curacou;
Ook China en Japan,
Daar men veel goed van nam;
 Wy ganen leeg van huis,
 Komen ryk weer t'huis.

7.

Adieu lieve Meisjes zoet,
Adieu! houd goede moed:
 Wy varen na de Oost.
Wy varen met frissche moed,
En komen t'huis met geld en goed,
 Adieu houd uw constant;
 Het is voor 't Vaderland.

8.

Moeders maak geen geweent,
Wy gaanen varen heen,
 Voor 6 of 7 jaaren,
Weent niet, maar zyt getroost,
Denk dat uw jonge Kroost,
 Wederkomende zyn op de been
 Wy gaan met blydschap heen.

9.

Kom haalt de Zeilen op,
Haalt de Vlaggen in den top,
 En maakt u Ankers klaar,
Kom ligt de Ankers mee,
Wy zeilen van de Rhee,
 Viva voor Vaderland,
 Wy houden ons constant.

10.

Ons Land geheel bestaat,
Wanneer de Zeevaart gaat,
 Wy wagen goed en bloed,
Wy stryden voor ons Land,
Tegen die ons aanrand,
 Het is geen 19 jaar geschied,
 Dat men ons varen liet,

EYNDE